

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

14. Quantum esset sæpe emolumentum; si, qui possunt, Principibus auderent veritatem ingerere?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

cedit veniam petens, publicaque voce professus est, non Episcopum, sed se simplicem fuisse atque ignorantem; neque aliter, quam ipse dixisset, se rem habere. Igitur in ea sententia confirmatus, postea eos, qui aliter, quam Nicææ statutum fuerat, opinantur, extremè auersatus est. Contentiones in foro, & inanes conuentus inhibuit; disputationibus, de Deo & natura eius, finem omnino imposuit, & constitutione publicè proposita, periculum, qui ei non parerent, denunciauit, pœnásque, contra hoc editum actris, seuerissimas est comminatus. Ita factum, ut Arianis & Eunomianis pulsis, τε δυοστις consubstantialis fidei professores Ecclesiæ moderarentur. Ita astutiam simplicitas supplantauit.

Liceat saltem mihi, ex hac historia, aliquid discere, si alij nolunt. Nempe illud disco, ut non diffidam simplicitati meæ, sed quæ ad diuinum honorem; quæ ad Religionem orthodoxam & conseruandam, & propagandam; quæ ad iustitiam pacis & bellii obtinendam faciunt, & quæ mihi à bono Genio, immò à bono Deo suggeruntur, ea, cum locus aut tempus iubet, liberè profaram. Si apud Principum aures, si in curia Regum, si in maximis aulis mihi locus non est; saltem illis identidem occinam, & circa illorum aures circumsonabo, qui proximi sunt Principibus, qui Regum aures tenent apertas, qui cuiuscunque Dynastæ aut curiam, aut animam habent, occupántque. Non sum exercitatus in schola Machiauelli; non didici gryphos; non sectatus sum artes & ambages Politicas; at meliorem magistrum Spiritum S. humilibus promissum inuocabo, quia inspiratio omnipotentis dat intelligentiam. Beatus homo, quem tu erudieris, Domine, & de lege tua docueris eum. Sapientior enim euadet, quam Athenienses, & omnes Mundis sapientes. Timebat Moyses, cum eum Deus mitteret ad Pharaonem, & dicebat: Obsecro, Domine, non sum eloquens ab heri & nudius tertius. Etsi enim eruditus esset, omni sapientia Ægyptiorum, &c, vt Origenes ait, eloquentia incomparabili, tamen ab heri, & nudius tertius, postquam Deum loquentem audiuit, intellexit ruditatem suam; sicut rusticus, licet, cum iumentis suis comparatus, sapiens videatur; collatus tamen Doctoribus imperitiam suam agnoscit; ita Moyses vidit, omnem humanam sapientiam, coram Deo, stultitiam esse. Sed Deus illi dixit: Quis fecit os hominis, aut quis fabricatus est mutum? Age igitur, quod agis, tu linguam dabis, ego suggeram verba. Quo pacto etiam Christus

XIV.

Iob. 32. 8.

Psal. 93. 12.

Exod. 4. 10.

Cc Aposto-

- Matt. 10.19. Apostolos suos animauit dicens: *Nolite cogitare, quo modo, aut quid loquamini: dabitur enim vobis in illa hora, quid loquamini.* Non enim vos estis, qui loquimini, sed *Spiritus Patris vestri*, qui loquitur in vobis. Hoc idem & alij, quibus cum magnatibus est negotium, aut occasio colloquendi, debent secum cogitare, insisteréque viae Apostolorum, qui *caperunt loqui varijs linguis*, prout *Spiritus S.* (non prout *Spiritus Mundi*) dabat eloqui illis. O quanta facerent, pro pauperibus, Principes, pro populis Reges, pro Ecclesia Imperatores, si Amphiliachios multos haberent; si essent, qui eorum vultus, rugas, iras, fulminantes oculos possent pati; si Episcopi ipsi, si Ecclesiarum præsides, si Concionatores, si conscientiarum moderatores, non essent canes muti, non valentes laetare; qui magis Principis, quam Numinis gratiam captant; idque illico rectum esse, pronunciant, quod Regi, non quod iuri & æquitati vident conuenire; apud quos, quidquid Domino illorum displiceret, iniustum est; rectum, quicquid placet? Sic nimirum sapiunt Mundi sapientes. Sic canunt, similes ranis, quæ etsi multum canant, parum laudantur. Nec enim ranæ, nisi ranis placent. At Paulus sic loquitur: *Gloria nostra hac est, testimonium conscientiae nostræ, quod in simplicitate cordis & sinceritate Dei, & non in sapientia carnali, sed in gratia Dei, conuersati sumus in hoc Mondo.* Quid quod & bonæ mentis Principibus, magis probatus sincera simplicitas, quam astutia vulpina?
- XV.
- Iob. 14.4. Sæpe deridetur iusti simplicitas, interim reipsa, simplicitas iustorum dirigit eos. Nam talibus vtitur diuina sapientia, cum & minus superbiant, & magis veritati, quam subtilitati obediant, conscientiæ propriæ imbecillitatis. Sed & Dei virtus, illis aliquid, quod vires sapientum excessit, efficientibus, magis elucescit. Minus enim simplex addit de suo; & plus gloriæ Numini relinquit inexploratus homo, quam de quo fuit magna expectatio. Qua ratione.
- Sozom. I.1. Anno 325. Catholica Religio, per Spiridonem Episcopum Tri-
- c.1. Ruff. I.1. mithuntium triumphavit. Confluxerant, eo anno, ad Nicænam
- Euseb. I. 10. c 3. Niceph. Synodus, non solùm Episcopi Catholici per litteras accersiti; sed
- 18.c.15. & ex Philosophis plerique, qui apud Gentiles pro sapientibus habebantur, disputationibus, in hoc Concilio, agitatis, dedita opera, interfuerunt. *Quorum nonnulli, quenam tandem esset Christiana doctrina, admodum scire auebant: ali odio in Christianos propterea animati & inflammati, quod superstitione Gentilium religio nuper antiquari cepta erat, questionem de fide Christiana propositam, ad inanem quandam*